

**ПОСОЛСТВО СВЯЩЕННОГО СІНОДУ
ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРЬКВИ В ЧЕСЬКЫХ ЗЕМЛЯХ І В СЛОВАКІЇ**

ПАСХА ХРИСТОВА 2024

Духовны отцёве, братя і сестры:

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Што тоты слова значать? То, же «смерти празднуем умерщвление, адово разрушение, інаго житія вічнаго начало»!

Христово Воскресеніє є закладным камінём христіаньской віры. Но не йде лем о догму віроучія. Найважнішше є особне присвоїня собі Христового Воскресенія, то значить, усвідомліня собі, же то про мене ішов Христос на хрест, про мене перемиг смерть, про мене воскрес. Мої гріхы суть заглажены, мою смерть Христос «поправ», моєму жывоту даровав вічне блаженство в небеснім Царьстві.

Аж кедь зачнеме так не лем во своїм внутрі, але і навонок устами визнавати віру в Христово Воскресеніє, зачне тотя віра мінити нашы жывоты. Поступно проникне до цілой нашой особности, змінить наше думаня і справаня. Пак ся будеме бояти вже лем єдного: жебы сьме дачім не зармутили Господа, жебы сьме своєв неосторожностєв не стратили тоту благодать, котру дістаєме, або жебы сьме в хаосі світа не стратили любов, котра нас споєє с нашим Спасителєм і Ёго жертвов за нашы безчїсленны гріхы.

Христос нас ослободив з оков гріхів, одкупив з моци смерти (1 Кор 6, 20), котра нас собі підманила нашов винов – про нашы гріхы. Добровольна смерть Христа на хресті не была наслідком Божой справедливости, але плодом Ёго безграничной любви. Святы Григорій Богослов выділять: «То мы сьме потребовали Бога воплоченного і убитого!» І такой за тым проголошує: «Ніч не є подобне чудесному ділу нашого спасенія: дакілько капок кровли обновило ціле людство!» (Проповідь на Пасху 45, 28-29). Лем в споїню з Христом можеме спознати безграничну любовь Бога, котрый зослав світу Свого єдинородного Сына, жебы сьме через Нєго мали жывот (1 Йоан 4, 9). Наша любов к Господу Иисусу бы мала быти така кріпка, же бы сьме і мы мали быти готовы принести будьяку жертву і зробити вшытко про то, лем жебы сьме Господа не стратили і нашу взаємну любов не зрадили.

Путо меджі нами і Богом не може розорвати ніхто, покля то не зробиме мы самы своєв легковажностєв, духовнов недбалостєв, пренебріганєм Божых заповідей, службов нечїстым страстям і грїшінєм без покаяня і без намагы направити свій жывот так, жебы ся любив Богу.

Святы апостол Павел о тім у Святім Письмі пише: „Хто нас одлучить од любви Христовой? Ці може жаль або утискованя, пронаслідованя або голод, біда, небезпека, або меч?“ (Рим 8, 35). Ніч такого! Бо „мы того вшытко перемагаєме через Того, котрый нас полюбив. А я пересвідченый, же ани смерть, ани жывот, ани ангелы, ани господьства, ани силы, ани теперішность, ани будучность, ани высота, ани глубина, ани якесь інше сотворїня нас не возможе одлучити од Божой любви, котра є в Иисусови Христови – нашім Господі“ (Рим 8, 37 – 39). Ніч і ніхто не є такый сильный і міцный, жебы нас доказав одорвати од Христа.

Ніч з того, што є на світї, нияка сила в матеріалнім ани духовнім світї уже не може опановати

нашы душы. При одділіню душы од тіла уж ніхто і ніч не може завоёвати душу, котра є притягована путем любви і понаглять ся за возлюбленным Господом.

Господь перемиг смерть, зніщів силу гріха і через взаємну любов з нас робить учасників Своёй перемоги. Хрїстова любов є безгранічна. Розвивайме зато і мы нашу любов і вдячність Господу Ісусу, бо любов і вдячність суть фундаментом празднованя Хрїстовой Пасхы.

Кедь сьме повнінем заповідей направили свій жывот а постом очістили свої сердца і мысли, видиме днесь духовным зраком світло Хрїстового Воскресенія, котре є світлом Ёго безгранічної любви к нам. Образ Ёго безгранічної любви к нам сьме виділи, кедь сьме на Велику пятницю позерали на Ёго Хрест. Господь був охотный підступити każde понижіня і страданя, доконця выдав самого Себе на смерть – а то вшытко про нас. Покля смотриме з чїстым сердцем на таку любов, будеме чути у своїм внутрі тугу на ню одповісти. Со слезами вдякы ся поклониме перед Хрестом нашого Спасителя а наше внутро ся наповнить радостев із Ёго Воскресенія.

Хрїстос воскрес, жебы сьме ведно з ним воскресли із мертвых і мы, то значить, жебы сьме ся пробудили із сна смерти до жывота, бо наше місце є в Хрїстови на небесах на троні (Еф 2, 4-8). Тым ся думать нелем будуще всеобще воскресеніє, але і наша участь на Хрїстовім Воскресенію уж ту і теперь. Щіра віра, глибоке покаяня, правдива покора, познаня Бога, котрый ся нам являть в Хрїстови, і наша одповідь на Ёго любов – то є оправдиве духовне воскресеніє. Передтым сьме были мертвы про жывот в Бозі, а теперь сьме живы з Хрїстом навікы!

Вже теперь можеме видіти в нашім жывоті світло Хрїстового Воскресенія. Подобно як Ёго понижіня і програ, як ся то віділо людським очам, ся в скуточности стали повышінем і перемогов, так то Бог робить і в нашом жывоті. Під дотыком луча світла Ёго Божества ся каждая програ стає перемогов. Господь переминаят нашы хресты на наше воскресеніє. Понижіня мінить на повышіня. В нашій слабости ся проявлює Ёго сила (2 Кор 12, 9). А хоць сьме слабы, світить на нас Божа слава!

ХРІСТОС ВОСКРЕСЕ!

† Рагислав

архієпіскоп пряшівський,
митрополита чеських земель і Словакії

† Михайл

архієпіскоп пражський і чеських земель

† Георгій

архієпіскоп михаловско-кошіцький

† Ісаія

єпіскоп шумперський,
адміністратор Оломовцько-бырнянської єпархії